

**XVIII. YÜZYILA AİT BİLİNMEYEN BİR ESER
TEŞRİFÂTÇI EDİP EFENDİ'NİN MEVLİDİ**

Dr. Vedat Nuri TURHAN*

ÖZET

Bilindiği gibi edebiyatımızda, Hz. Peygamber (asv)'in doğumunu anlatan mevlidlerin en tanınmış Süleyman Çelebi'nin “Vesiletü'n-necât “ adlı eseridir. Bu eserin herkes tarafından beğenilip okunmasından dolayı, aynı konu bir çok şair tarafından işlenmiştir. Bu şairlerden biri de Teşrifâtçı Edip Efendidir. Bu çalışmada Edip efendi'nin mevlidini tanıtmaya amacı güdülmüştür. Bilinen tek nüshası özel bir kütüphanede bulunan bu eserin başka nüshalarının da bulunma ihtimali vardır. Ümit ederim ki bu çalışma bir taraftan adı pek fazla duyulmamış olan Teşrifâtçı Edip Efendi ve eserini tanıttık, diğer taraftan eserin diğer nüshalarının da tesbit edilip edebiyat dünyasına kazandırılmasına sebep olacaktır.

ABSTRACT

As today known in our literature, the work which explains the prophet Muhammed's birthday is the one of Süleyman Çelebi “Vesiletü'n-necât”. As this work is loved and often read, the some subject has been dealt with by a handful of writers.

One of these writers is Teşrifâtçı Edip Efendi. In this study birthday. One sample of this work in a special library has the probability to be found in other places. We hope that this study will make it known both the name Teşrifâtçı Edip Efendi which has not been heard for long and his work. On the other hand it will help the other samples of this work be determined and give help to the literature world.

Giriş

İslâm medeniyeti etkisinde gelişen İslâmî Türk Edebiyatı, verdiği edebî ürünlerde çoğunlukla dinî konuları işlemiştir.

İslâmî Türk Edebiyatı ürünlerinde, İslâm'ın dinî düşünce, zevk, his ve hayal dünyasını bulmak mümkündür.

* Atatürk Üniversitesi Kâzım Karabekir Eğt. Fak. Orta Öğretim Sosyal Alanlar Eğt. Bölümü

Bu ürünlerden birisi olan mevlitlerin, dinî edebiyat içerisinde işgal ettiği yer çok önemlidir. Hz. peygamber (sav)'in doğumunu konu alan bu eserlerde Cenâb-ı Hakk'a (c.c) samimiyetle bağlanmanın, onu karşılıksız sevmenin, onun emirlerini uygulamanın, insana kazandıracağı üstünlük ve güzellikleri bulmak mümkündür.

Mevlit metinlerinin şekil, muhteva, dil ve üslûp özellikleri; araştırmacılar için zengin bir malzeme içermektedir Bu düşünceden hareketle, Teşrifâtçı Edip Efendi'nin metni üzerinde çeşitli açılardan değerlendirmeyi bu çalışmada irdelemekteyim .

KAVRAM ATLASIMIZDA MEVLÎT

Mevlit: Mevlit kelimesi gerek türkçede ve gerekse arapçada değişik manalar ifade etmektedir. 1. Arapçada bir kimsenin doğduğu zamana mevlit denilir Hz. Peygamberin İslâm dinindeki yeri ve önemi göz önüne alındığında kelime onun doğduğu zamana işaret etmek üzere özel isim olarak kullanılmıştır. 2. Mevlit kelimesi mekân, yer ismi olarak kullanılmakta ve “Mevlid-i nebi” karşılığında Hz. Muhammed'in doğduğu yer kastedilmektedir. Hz. Peygamberin doğduğu eve de “Mevlid-i nebi” denilir. 3. Herhangi bir kimsenin ve özellikle Hz. Peygamber'in doğumunu ifade eder. 4. Mevlit kelimesi, herhangi bir kimsenin doğumu münasebetiyle yapılan tören merasimi anlamına gelir. Hz. Peygamber'in dünyaya gelişi bir ferahlık, kurtuluş ve bir müjde olduğundan doğumu da bir bayram olarak algılanmakta ve bu nedenle de kutlanmaktadır. Mevlit kelimesinin 5. Hz. Peygamberin dünyaya gelişini ve o anda oluşan olayları anlatan menkıbe demektir.

Bütün bunların dışında Mevlit törenlerinde çeşitli ikramların ve bağışların yapılması ve bu törenlerin yaygınlaşması neticesinde mevlit kelimesi zamanla ziyafet ve bayram manasını da kazanmıştır. Kelimenin halk arasında ve bazı metinlerde “mevlûd” şeklinde yazılıp okunduğu görülür. Aslında mevlûd kelimesi arapçada doğmuş, doğan çocuk anlamlarına geldiğinden kelimenin bu şekilde

kullanılışı yanlıştır. Kelime daha sonraki asırlarda çoğunlukla sadece Hz. Peygamber'in doğumu münasebetiyle yapılan mevlit merasimleri için kullanılmıştır. Fatımîler zamanında ilk örneklerine rastlanan bu toplu mevlit törenlerinin daha sonra Hz. Ali ve Hz. Fatma için de düzenlendiği görülür. Bütün memleket halkının katılımıyla düzenlenen mevlit törenlerine ise ilk olarak, 1207 yılında Erbil'de Selçuklu Atabey'i olan Muzafferiddin Gökbörü zamanında rastlanmaktadır. Mevlit törenlerinin başlangıcı kabul edebileceğimiz bu merasimlerde eski Türk anane ve geleneklerinin de izleri müşahede edilmiştir. Muzafferiddin Gökbörü'den sonra genellikle bütün İslâm dünyasında mevlit günü mukaddes kabul edilip “kandil” olarak kutlanmaya başlamıştır. Ayrıca kandil dışında da diğer önemli ve kutsal gecelerde, doğum, ölüm, nikâh benzeri merasimlerde de okunmaya başlanmıştır. İslâm âleminde mevlit metinleri 10. asırda görülmeye başlar. Adında mevlit kelimesi bulunan ilk eser: İbn-i

Cevzî'nin(Ö. 1201) “ Mevlid-i nebî “ adlı eseridir. Ayrıca Arapça mevlit yazan şairler arasında İbn-i Arabî (Ö. 1240), Ebu'l-Kasım Sebti (Ö. 1203), İbn-i Dihye (Ö. 1235), Zemlekânî'yi (Ö. 1327) de sayabiliriz. Arapça yazılan bu mevlitler dışında Farsça, Arnavutça, Boşnakça, Rumca, Çerkezce, İspanyolca ve Kürtçe mevlitler de kaleme alınmıştır.¹

Edebiyatımızda Mevlit: Osmanlı Devleti'nde düzenlenen ilk resmî mevlit törenine Üçüncü Murad zamanında rastlıyoruz. Devrin alimlerince benimsenmeyip karşı çıkılan bu törenler, halkın çoğunluğu tarafından düzenlenir hale gelince bid'at-ı hasene olarak kabul edilmiştir. Edebiyatımızda mevlitler, Hz. Muhammed'in doğumunu, hayatını, vefatını anlatan ve genellikle onun methini yapan; çoğunlukla da manzum yazılan eserlerdir.

Türkçe mevlit metinleri mesnevî tarzında yazılmışlardır. Bu eserlere “manzum siyer” adı da verilebilir.

Türk Edebiyatında mevlit ve onunla ilgili olarak yazılan eserlerin sayısı 200'ün üzerindedir. Bunların bir çoğunun Süleyman Çelebinin mevlidiyle büyük benzerlikler gösterdiği ortadadır. Bazıları da taşıdığı motifler bakımından farklı bir görünüm arz ederler. Şimdiye kadar yapılan araştırmalar sonunda Türk edebiyatında 60'ın üzerinde mevlit nüshası tesbit edilmiştir. Bütün bu mevlit yazarları arasında Süleyman Çelebi'nin mevlidi bir sehl-i mümteni olarak müstesna bir konuma yükselmiştir. Hamdullah Hamdi'nin “Ahmediyye” adını verdiği mevlidiyse dikkate değer bir eserdir. Özellikle dil açısından eserde kullanılan Türkçe mevlidin başarısını artırmıştır. Şemseddin Sivasî'nin mevlid'i de tasavvufi ağırlıklı bir eserdir. Süleyman Çelebi'nin eserinin asıl metninin zamanla yapılan ekleme ve çıkarmalarla değişime uğradığı görülmektedir. Bunlar arasında 10-15 sahifeden 100 sahifeye kadar olanlarına rastlamak mümkündür. Asıl metin 730 beyittir. Mevlidin okunma şekli ile mevlit törenlerinin etkisiyle mevlit metinleri değişime uğramış ve zamanla bazı anonim halk hikâyeleri de esere katılmıştır.²

Teşrifatçı Edip Efendi: Eski ve yeni kaynaklar Teşrifatçı Edip Efendinin hayatına ait bilgileri pek netleştirememişlerdir. Dergâh yayınlarınca hazırlanıp neşredilen Türk Dili ve Edebiyatı ansiklopedisinde Mehmed Emin Edip Efendi ile ilgili bilgi verilirken, adı geçen kişinin Teşrifatçı Mehmed Edip Efendinin oğlu olduğundan bahsedilir³. Sicill-i Osmanî'de Edip Mehmed Emin Efendi hakkında bilgi verilirken, babasının Ali Bey olduğu, kendisinin hâcegân ve teşrifatçı vekili olduğu, rikâb-ı hümayunda vak'anüvislik görevinde bulunduğu, birkaç yıllık tarih

¹ Neclâ Pekolcay, **İslâmî Türk Edebiyatı Tarihi**, İstanbul, 1996, s. 229.

² Neclâ Pekolcay, **İslâmî Türk Edebiyatı Tarihi**, İstanbul, 1996, s. 234.

³ **Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi**, İstanbul, c. 2, s. 451.

yazdığı belirtilir⁴. Bursalı Mehmet Tahir de “Osmanlı Müellifleri” adlı eserinde, Edib Efendinin 19. yüzyıl şairlerinden olduğunu, vak’anüvislik ve teşrifâtçılık görevlerinde bulunduğunu, tarih yazdığını ve dîvânî ile ilm-i ahlâk ile alâkalı olarak “Ravzat’ül-Hükemi fî Ahlâk’i-l Ümem” adlı eserlerin sahibi olduğunu belirterek, ölümüne tarih düşürüldüğünü

مجلس جنات فردوسه ندیم اولسون ادیب

(Meclis-i cennât-ı firdevse Nedîm olsun Edîb)

mısraının işaret ettiği H:1216, M:1802 de vefat ettiğini kaydeder.

Sadettin Nüzhet Ergun⁵ ise “Türk Şairleri” adlı eserinde özellikle, Sicill-i Osmanî ve Osmanlı Müellifleri’nden aldığı bilgileri nakleder ve bu bilgilere ilâveten Edib Efendinin özellikle Nedim ve Nâbî’nin tesirinde şiirler yazdığını, tarikat mensubu olup, Şeyh İbrahim Gülşeni hakkında bir müseddes yazdığını belirtir.

Teşrifâtçı Edib Efendinin Mevlid’i⁶ : Mevlit, Fâilâtün Fâilâtün Fâilün vezni ile yazılmıştır. 277 beyittir. Eserin iki bölüm olarak ele alındığı düşünülebilir. İlk kısım Türkçe, ikinci kısım Arapçadır. Türkçe Mevlit 223 beyit, Arapça kısım ise 54 beyitten ibarettir. Mevlit: tevhit, naat, methiye, velâdet, miraç, vefat, methiye ve dua bölümlerinden oluşmaktadır.

Tevhit

Bismihi’l-fettâh-ı zî’l-fazl-ı azîm
İnnehü’l-feyyâz ü min feyzin şadîm

Hamd o zât-ı pâka olsun bâ- kemâl
Kim odur sultân-ı gayb-ı lâ-yezâl

ile başlar. Bu kısımda telmihen

“Gizli bir hazine idim bilinmek istedim”⁷ hadis-i kutsî’si anılır, bütün peygamberlere ve büyük zâtlara selâm gönderilir.

Peygamber hakkında söz söylemenin haddi olmadığından bahseder

Gerçi nazm itmek benim haddim değil
Lik anın feyzin nisâr eyler bu dil

Sonra da Hz. Peygamber’in övgüsüne geçer.

Hâme-i ibret-nümâ vermek diler
Leyle-i cum’a Reğâ’ibden haber

⁴ Mehmed Süreyya, **Sicil-i Osmanî**, İstanbul, c. 2, s. 445

⁵ Sadettin Nüzhet Ergun, **Türk Şairleri**, c. 3, s. 1221.

⁶ Eserin şu anda bilinen tek yazma nüshası özel kütüphanemdedir.

⁷ Mehmet Yılmaz, *Edebiyatımızda İslâmî Kaynaklı Sözler*, İstanbul. 1992, s. 98.

Hz. Peygamber'in (S.A.V), ana rahmine düştüğü kutlu geceye işaret edilir Cenab-ı Hak (cc.) ilminin gereği olarak sıfatlarını ortaya koymuş ve Hz. Peygamber'i kendi zatından bir tecelli olarak ortaya çıkan isim ve sıfatlarına tecelligâh kılmıştır.

Zâtına kıldı tecellî çünkü zât
Cûşa geldi bahr-ı esmâ vü sıfât

Hz. Peygamber'e fahr-ı cihan, ruh-ı azam, akl-ı evvel, nur-ı akdem denilerek, Cenab-ı Hakk'ın *kidemi* (ezeliliği), *hudus* (sonradan olanlar) ile irtibatlandırılmıştır. "*Levlâke*" kutsî hadisine işaret edilir

Taht-ı levlâke nüzûl itdi o şâh
Bende-i fermânı oldu mihr ü mâh

Ervâh-ı ukul'ün, ekalim'in, şühud'un yaratılması, arz ve semanın da ruh ve cesetlere mekân olarak halk olunması anlatılır

Hükmin icrâ itmege şâh-ı vücûd
Halk olundu hep eçâlîm ü şühûd

Çün vücûda geldi arz ile semâ
Oldılar ervâh ile eşbâha câ

Şeytanın ins ve cinni yoldan çıkarmasına müsaade edilmesi, buna mukabil o iki cihan şahının bunları rah-ı hakk (doğru yol)'a daveti nakledilir

Muqtezâ-yı adl-ı şâh-ı dü-serâ
Râh-ı Hakka da'vet itdi iktizâ

Nebi ve resuller onun maiyetindeki kumandanlar gibidirler. İlâhî sırları keşf yolunda olan salik'in *fenafi'l-kusut*, *fenafi's-şühut*, *fenafi'l-vücut* mertebelerinden geçmesi, bu yolda züht, fena ve beka mertebelerine ulaşması⁸ hâdiselerine telmihle peygamberlerin insanlara *tevhid-i asarı*, *tevhid-i ef'ali*, *tevhid-i sıfatı* öğreterek onları Hakka daveti ve şirki paramparça etmeleri anlatılır

Enbiyânın ba'zı bâ- emr-i celîl
Eyledi tevhîd-i âsârı delîl

Ba'zısı da emre bezl- itdi tûvân
Eyledi tevhîd-i ef'âli beyân

⁸ Ahmet Kırkkılıç, **Başlangıçtan Günümüze Tasavvuf**, Ankara, 1996. s. 70.

49 beyitlik bu bölümden sonra Hz. Peygamber'in methedildiği bölüme geçilir.

Meymene düştü ukûl-ı sâfiye
Meysere geldi nüfûs-ı vâfiye

O, mukarreb meleklerin kıblegâhıdır ve Cibril-i emin dahi onun peykidir. Onun maddî âleme nüzulü; yine tasavvufî görüşün yansımalarıyla dokuz gökten, dört unsurdan süzülüp, Recep ayının bir Cuma günü sulb-ı Abdullah'a intikal etmiştir. O pak ruh, oradan annesi Amine'ye geçince kutsiler, o güne Regaib diye râğbet ettiler.

Ûdsiyân ol geceye râğbet tamâm
Etiler andan Regâ'ib oldı nâm

Bu bölümde yer alan;

Ya'nî ol şem'in idi kâşânesi
Kim meleklerdi anın pervânesi

beyti: Süleyman Çelebi'nin "Vesiletü'n-necât"ındaki.;

Dedi gördüm ol habîbin anesi
Bir aceb nûr kim güneş pervânesi

beytine nazire mahiyetindedir. Akabinde gelen;

Çün Rebî'ü'l-evvel irdi didiler
Leyle-i isneyn idi sâñî aşer

beyti de, Süleyman Çelebinin eserinde yer alan;

Ol Rebî'ü'l-evvel ayı nicesi
On ikinci isneyn gicesi

beyti ile örtüşmektedir.

Hazret-i Peygamber (asv.)'in doğumu takiben secdeye kapanıp "ümmeî" diye dua ettiği rivayeti;

Vakt-i teşrifinde gör bu himmeti
Secdeye vardı dedi vü ümmeti

beytiyle ifade edilmiştir.

Kutlu doğum sırasında cereyan eden Kâbe'deki putların devrilmesi

Makdeminde mu'ciz-i ibret eser
Eyledi asnâmi hep zîr ü zeber
Save nehrinin kuruması

Sâve nehri yerlere geçdi o dem
Mu'cizâtı zâhir oldı dem be dem
Tak-ı Kısra'nın yıkılması

Sadme-i top kudûmiyle hemân
Tâk-ı Kısra yıkılıp oldı vîrân
Mecusî ateşinin sönmesi

Feyzi bârânı irişdi sû-be-sû
Başına âteşgedenin koydı su

gibi harika hâdiseler anlatılır. Mevlitte Ay'ın ikiye ayrılması olayına da yer verilir.

Döndü fermân ile şems-i tâbnâk
Barmağıyla kıldı mâhı sîne-çâk

Kuran-ı Kerimde de zikredilen “şakka'l- kamer” mucizesine telmihde bulunur.⁹

Sonraki bölümde şairane bir eda ile Hazret-i Peygamber (asv.)'in gazaları anlatılır.

Akabinde Miraç bahsine geçilir. Süleyman Çelebinin Mevlid'inde olduğu gibi salâvat getirilmesi istenir.

Ger dilersiz bulasız oddan necât
Aşk ile derd ile edin es-salât

Ey şefâ'at isteyenler ber-devâm
Sellimü sallû alâ-hayrû'l-enâm

Onun “Kabe kavseyn”, “Ev edna” makamlarına varışı

Etdi kâf-i kevnî ol ankâ hemân
Oldu kâf-ı kâbe kavseyn âşiyân

mısraları ile anlatılır. Bu beyitte Kuran-ı Kerimden kelime iktibas yapılmıştır.¹⁰

⁹ Kuran-ı Kerim, Kamer Suresi 54 / 1

¹⁰ Kuran-ı Kerim, Necm Suresi 53 / 9

Miraç bahsinden sonra Hz. Peygamber (asv.)'in tebliğ görevini tamamlayarak, yerine mürsitleri vekil olarak bırakmasından bahsedilir, yine salâvat getirilmesi ve fatiha okunması istenir.

Etdi çün tekmîl da'vet ol hümâm
Mürşîdânı eyledi kaîm makâm

Ber-revân-ı pâk-i fahr-i kâinât
Fâtîha-hânım azîzân bi-s-salât

Bundan sonra yine Hz. Peygamber (asv.)'in methine geçilir. Onu tavsife gücünün yetmeyeceğini belirtir.

Zâtına şâyeste bir nâm bulamam
Her ne dersem haddine tam bulamam

İnsan olarak, nefse uyulduğu, cürüm ve hata içinde kaldığı vurgulanarak, şefaât talebinde bulunulur.

Cürm ile gâyet perîşân olmuşuz
Sâil-i muhtâc-ı ihsân olmuşuz

Geldi zâtın rahmeten-lil âlemin
Merhamet kıl ey şefî ül müznibîn

Dergâhına düşmüşüz rû-yı niyâz
Ol şefâ'at eyle her dem çâre-sâz

Son kısımda eserin yazımına Şeyh İbrâhim'in sebep olduğu bildirilir ve eserin müellifine fâtîha okunması istenir.

Nazma bâ'is şeyh-i İbrâhîmi hak
Bahr ü lütf ü rahmetine ede gark

Bu idi dilden salâh-i sânihâ
Bize ihvân okuya bir fâtîha

Edip Efendinin Mevlidinde , Süleyman Çelebinin eserine benzer ifadeler çoktur.

229 Süleyman Çelebi/Vesiletü'n-necât¹¹
Kim ne hâlîdir ne mâlî ol mahal

127 Tesrifâtçı Edip Efendi/Mevlid¹²
Vasf olunmaz anlanılmaz kâl ile

¹¹ Faruk TİMURTAŞ, **Mevlid-Süleyman Çelebi**, 1000 Temel Eser: 27, s. 89-141.

¹² Bu kısımdaki beyit numaraları makalenin sonunda yer alan metne aittir.

	Akl ü fikretmez o hâlî fehm ü hâl		Anlanırsa anlanır bir hâl ile
231	Her birışinden geçerken ileri Emrolundu yâ Muhammed gel beri	123	Erdi çün ol menzile âlî- cenâb Dahi yaklaşık diye erdi hitâb
234	Zâten ol sultân-ı “mâ zâga’l-basar” Eylemişti Hakka tahsîs-i nazar	122	Etdi kâf-i kevni ol ankâ hemân Oldu kâf-ı kâbe kavseyn âşiyân
236	Bî-hurûf ü lafz ü savt ol pâdişâh Mustafâyâ söyledi bî-iştibâh	132	Bî hurûf u lafz u savt oldu hitâb Ey habîbim aşk ile oldu kebâb
237	Dedi kim matlûb u maksûdun benem Sevdiğin cân ile ma’bûdun benem	134	Söyle benden şimdi dilhâhın nedir Gece gündüz ba’is-i âhın nedir
240	Ne muradın var ise idem revâ Eyleyem bir derde bin türlü devâ	135	İstegin her neyse hâsıldır tamâm Cümle maksûdun ile ol şâd-kâm
243	Gece gündüz işleri isyân kamu Korkarım ki yerleri ola tamu	137	Lîk senden var niyâzım ey Rahîm Yakmaya ümmetlerim nâr-ı cahîm
244	Yâ ilâhî hazretinden hâcetim Bu durur kim ola makbûl ümmetim	139	Rehnümâ kıl lütfunu ey zü’l-celâl Olalar tâ vâsıl-ı bezm-i cemâl
248	Ben sana âşık olunca ey şerif Senin olmaz mı dü âlem ey latîf	143	Hep senin’çindir zemîn ü âsumân Hep senindir cümle-i ins ile cân
250	Hem dedi kim yâ Muhammed ben seni Bilirem görmeğe toymazsın beni	151	Dedi âhir ey habîbim sen belî Bilürem dîdâra doymazsın velî
252	Avdet edip da’vet it kullarımı Tâ geliben göreler dîdârımı	152	Ümmetin var da’vet eyle zâtıma Ereler eltâf-ı bî gâyâtıma
253	Sen ki mi’râc eyleyip ettin niyâz Ümmetin mi’râcını kıldım namâz	154	Bu ibâdâtın kamu-ser tâcıdır Bilki bu mü’minlerin mi’râcıdır
257	Mâhasal ol anda doksan bin kelâm Sebk edip bulduktâ encâm ü hitâm	157	Ba’zılar der hâsıl olunca merâm Vârid oldu onda doksan bin kelâm
258	Tarfetü’l-ayn içre ol fahr-i cihân Ümmü Hânî evine geldi hemân	156	Çünkü me’mûr oldu ol şeh da’vete Avdet etdi yine bezm-i kesrete
286	Yâ ilâhî saklağıl imânımız Verelim imân ile tâ cânımız	200	Eyle tevfikın refîk-i râh-dân Nûr-ı vahdetle münevver ola cân
21	Hak Teâlâ rahmet eyleye ana Kim beni ol bir duâ ile anı	213	Bu idi dilden salâh-i sânihâ Bize ihvân okuya bir fâtiha

SONUÇ: Bu çalışmada tek yazma nüshasını tesbit edebildiğim Teşrifatçı Edip Efendinin mevlit metni üzerinde beyitlerden hareketle bir tanıtım çalışması denedim. Türkçe kısmı

223 beyit ve Arapça kısmı ise 54 beyitten ibaret olan mevlit: kendisinden önce yazılan mevlitler gibi özellikle de Süleyman Çelebinin mevlidine benzemektedir. Eser; tevhit, naat, methiye, velâdet, miraç, vefat, methiye ve dua bölümlerinden oluşmaktadır. Mevlit geleneği gereğince topluluk içerisinde terennüm edilip edilmediğini bilemememize rağmen, Teşrifâtçı Edip Efendinin, mevlidini son derece samimî ve akıcı bir üslûpla kaleme alındığı görülmektedir. Bu tanımla eserin mevlit geleneğine katkıda bulunacağına inanıyorum.

SÂBIKÂN TEŞRÎFÂTÇI EDİB EFENDİ HAZRETLERİNİN ÂSÂRIDIR

- 1- Bismihî'l-fettâ-ı -ı =î'l-fa-ı l-ı %a LİM
İnnühü'l-feyyâ-ı ü min fey-ı in fadım
- 3- Eyledi ol kenz-i ma-ı fısın %ayân
Tâki Lâhîr ola esrâr-ı nihân
- 5- Sâ-ı a-i iclâline yüz bin falât
Ola her dem ki odur mir'ât-ı =ât
- 7- Dinle ey cû neyde-i sırr-ı Tûdâ
Mest-i %aş f olur ne söyler bu gedâ
- 9- Ya'nî olmuş bazı a f vâl-i kibâr
Rûtbe-i tah f ile şöret-şî'âr
- 11- Tîkmet ile bulalı %i Lâm
Bulmamış buna dek silk-i ni Lâm
- 13- Gerçi na Lm itmek benim -ı addim
değil
Lik anın fey Lm ni-ı âr eyler bu dil
- 15- Bâ-ı-ı -i ta f dîm ü te'ârî hemân
Oldığıdur pâdişâh-ı dû-cihân
- 17- Çün kelâm oldu mu'â-ı ar mübtedâ
Lâzım gelüp..... adın ibtidâ
- 19- Ol Cenâb-ı pâdişâh-ı lem-yezeli
Tâc-dâr-ı ta-ı-ı i fîm-i ezel
- 21- Bahr-ı va-ı det %iş f ile mevc
urmadan
Bu zemîn ü âsûmânı kurmadan
- 23- %İlm-i Lâtun fey Lı kıldı i fti Lâ
K'ola envâr-ı fîfâtî rû-nümâ
- 25- İ fti Lâ itdi murâd-ı =ü'l-minen
Kim fîfâtî seyr ide âyineden
- 27- Pertev-endâz oldu esmâ-i Tûdâ
Cümle a%yân oldu anda rû-nümâ
- 29- Anı f için rû-ı -ı a% Lm didiler
A f-ı evvel nûr-ı a fdem didiler
- 31- Vâsı Lâ oldu dinildi pes falem
Mürtabı L oldu -ı udû-ı ile fıdem
- 33- Ta-ı-ı levlâke nüzûl itdi o şâh
Bende-i fermânı oldu mihr ü mâh
- 35- Hükmi f icrâ itmege şâh-ı vücûd
Tal f olundu hep e fâlim ü şühûd
- 37- Emr-i Ha f f ile açıldı şeş-cihât
Müste far oldu nûfûs-ı kâ'inât
- 39- Azdırup yoldan çıkardı ekserin
- 2- famd o =ât-ı pâke olsun bâ kemâl
Kim odur sul Lân-ı gayb-ı lâ yezâl
- 4- Fâti-ı -i genc-i mu Lalsam ba-ı r-ı cûd
Meyve-i bâkûre-i na-ı l-ı vücûd
- 6- Enbiyâ vü mürselin âl-i kirâm
Cümleye ihdâ ola her dem selâm
- 8- Hâme-i %îbret-nümâ virmek diler
Leyle-i cum'a Regâ'ibden Laber
- 10- Kim o şebde dürr-i bey Lâ-yı Resûl
Ra-ı m-ı pâk-ı mâder itmiş nüzûl
- 12- Gâlibâ te-ı-ı r ile ol Kirdigâr
İtmek istemiş fa fîri hi f Fedâr
- 14- Pes şeh-i a fdem iken ol şâh-ı pâk
Enbiyâdan sonra itdi %azm-ı -ı âk
- 16- Tîkmet üzre bu mufa f fal fı f fadur
%Ârife pes fı f fadan bir hi f fedür
- 18- Fey L ile falbim olusa behre-ver
İdeyim va fın müfid ü Mu-ıta far
- 20- Tâti ferdiyet ile mevcûd iken
Ya'nî reng-i mâsivâ nâ-bûd iken
- 22- Kenz-i ma-ı f idür revân-ı %İlm-i =ât
Reş-ı a bâr olmazdı a fâm-ı -ı ifât
- 24- Tâti fıldı tecellî çünki =ât
Cûşa geldi ba-ı r-ı esmâ vü fîfât
- 26- Oldı mevcûd..... fa-ı r-ı kâ'inât
Eyledi ol =âtı fâ f mir'ât-ı =ât
- 28- Kıldı âgâz-ı ta'ayyün ba'd ez-ân
Rû-ı ile mümtâz olur fa-ı r-ı cihân
- 30- %İlm-i fâ f'tan istifâ Lâ itmede
Cümle ervâ-ı a ifâ Lâ itmede
- 32- Cümle a%yân itdi anınla nüzûl
Anlara da dindi ervâ-ı -ı %u fûl
- 34- Mu fte Lâ-yı sal fanat çekdi %alem
Oldı ervâ-ı ü melâ'ikden Laşem
- 36- Çün vücûda geldi ar= ile semâ
Oldılar ervâ-ı ile eşbâ-ı câ
- 38- İçlerine girdi Şeytânın eli
Şâh-ırâh üzre kodı bir fandalı
- 40- Mu fte Lâ-yı %adl-ı şâh-ı dü-serâ

- 41- Ulmet-i nefse düşürdi her birin
Bahr-ı gayret eyledi ol dem Lurüş
 D ıldı ervâ-ı ile tertib-i cüyüş
- 43- Her birine fey L i imdâd eyledi
Nûr-ı iclâl ile dilşâd eyledi
- 45- Fey L -i ma'nâsı o şâh-ı serverin
Çeşme-sârından yürindi anların
- 47- Enbiyânı F â L ı bâ emr-i celîl
Eyledi tev- F îd-i â- L ârî delîl
- 49- D arf-ı himmet eyledi ba' L ı kirâm
 D ıldı tev- F îd-i F îfâta ihtimâm
- 51- Her biri F avmiyle itdi kâr-ı zâr
İtdiler meydân-ı F â L âle zâr
- 53- Ba'zı a F vâmî F hidâyet buldular
Nûr-ı tev- F îd ile ra- F met buldular
- 55- Ber-revân-ı enbiyâ-i pâk-i zât
Fâtî- F â ihdâ ola ba' L de's-salât
- 57- Ol şeh-i bâlâ-nişîn-i ta- L t-i cûd
İtmege tes- L îr-i i F lîm-i şühûd
- 59- Eyledi ter- L îb ü techîz-i cüyüş
Hâ L ır oldı F asker-i deryâ Lurüş
- 61- F Avn-ı Ha F ile o şâh-ı mu'teber
Eyledi tertib-i âlây-ı sefer
- 63- Meymene düşdi F ukûl-ı F âfiye
Meysere geldi nûfûs-ı vâfiye
- 65- Eyledi tevfi F -i ha F â F â râha zâd
Bedre F â oldı hidâyetle reşâd
- 67- İşbu tertib üzre sancağın açur
Râh-ı eflâk u F ânâ F ırdan geçür
- 69- Devlet ü F izz ü şerefle ol hümâm
Oldı kân-ı cevher-i fa- L r-ı enâm
- 71- Mâder-i pâkî Âmine ha L reti
 D ıldı F Abdullah ile çün L alveti
- 73- Ya'nî ol şems-i hüdâ-yı pür- L iyâ
ol şeb-i ra- F met-fezâda gâlibâ
- 75- D udsîyân ol giceye rağbet tamâm
İtdiler andan Regâ'ib oldı nâm
- 77- F Arş-ı ra- F ma çün nüzûl itdi o nûr
Mâderine itdi çok F âlet L uhûr
- 79- Ba- F r-ı nûra gark olurdi kâhîce
K'anda far F olmaz idi gündüz gice
- 81- Ya'nî ol şem'in idi kâşânesi
Kim meleklerdi anın pervânesi
- 83- Oldı ol F âtî F çü şerîfî F arîb
 L âhire çıkıdı F alâmât-ı F acîb
- 85- Eyledi teşrif o şâh-ı enbiyâ
Nûr-ı ra- F met F âleme virdi L iyâ
- 87- Va F -i teşrifinde gör bu himmeti
Secdeye vardı dedi vü ümmeti
- 89- Sâve nehri yerlere geçdi o dem
Mu'cizâtı L âhir ile dem be dem
- Râh-ı Ha F â da'vet itdi i F ti L â
- 42- Enbiyâ vü mürselîni F her biri
Oldılar nevbet ile ser- F askeri
- 44- Her birinin meh- F cebînde hemân
Nûr-ı şemsî bedre F â olmuşdı F ân
- 46- Râh-ı F â F â L al F â da'vet itdiler
Emr-i Ha F â be- L -i F udret itdiler
- 48- Ba' L ısı da emre be- L -i itdi tüvân
Eyledi tev- F îd-i ef'âli beyân
- 50- F ikmet üzre F â F â da'vet itdiler
Mu F te L â-yı F asra himmet itdiler
- 52- Çekdiler şimşîr-i F adli ser-te-ser
Dâr-ı şirki itdiler zîr ü zeber
- 54- Da'vet ile nûr-ı ba- F ş-ı kâ'inât
Oldı â- L âr ile ef'âli- F îfât
- 56- Kaldı çünki da'vet-i tev- F îd-i F ât
Sürdi Sul L ân-ı rüsûl meydâna at
- 58- Ya'nî sul L ân-ı semâvât ü zemîn
Olmağa kişver-küşâ-yı mülk-i dîn
- 60- Cem' olup ervâ- F u emlâk-ı berîn
Pâyına yüz sürdiler ol serverin
- 62- Cünd-i ervâ- F oldı pîşine revân
Hem melâ'ik oldı L al F ından revân
- 64- D iblegâh-ı cünd-i kerrûbî hemîn
Peyk-i Ha L ret oldı Cibrîl-i emîn
- 66- Geldi nu F retle L âfer çekdi F âlem
Yüridi ra- F metle ol F â- F ib kerem
- 68- F âlem-i nâsûta irdi çünki şâh
 D ulb-ı F Abdullahı F ıldı ta- L tığâh
- 70- Girdi çün mâh-ı Receb şeh-r-i F udâ
Leyle-i Cum'a olunca ibtidâ
- 72- Burc-ı F ismetde bâ- F in müste'ân
Kevkeb-i sa'deyn idi itdi F îrân
- 74- Burc-ı ra- F m-ı F imete itdi nüzûl
Ol gice F îd itdi ervâ- F u F ul
- 76- Âfitâb-ı nûr-ı ba- L şâ-yı mecîd
Ol şeb-i L ulmânî itdi rûz-ı F îd
- 78- Kâh olurdi seyr-i ma'nâda gürür
Kâ'inâta kendi L arf olmuş durur
- 80- Ba- F r-ı nûra gark olurdi kâhîce
K'anda far F olmaz idi gündüz gice
- 82- F âlem-i ma'nâdaki seyrin tamâm
Eylemek mümkün degil anı kelâm
- 84- Çün Rebî'ü'l-evvel irdi didiler
Leyle-i i- L neyn idi L ânî F âşer
- 86- Şöyle Ra- L şân oldı i F bâlinde nûr
Kim göründi şâmuda olan F u F ur
- 88- Ma F deminde mu'ciz-ı F ibret eser
Eyledi a F nâmî hep zîr ü zeber
- 90- D adme-i L öp-ı F udûmiyle hemân
 F âk F -ı Kisrâ yıkılıp oldı vîrân

- 91- Fey ^l bârânî irişdi su-be-su
Başına âteşgedenin koydı su
- 93- Oldı her engüşti mir'ât-ı ^ç ayât
Her nebâtı lûle-i âb-ı ^ç ayât
- 95- Her ne denlü olunursa ihtimâm
Mu%cizâtı deftere Fıgmaz tamâm
- 97- İş ^f ile çaldurdu kös-i da'veti
Açdı %uşşâ ^fına genc-i va^ç deti
- 99- Lâzım oldı çün mihmân-ı cihân
Eyledi tertib vü techizini yâd
- 101- Çün kuruldu hayme-i zerrîn ^fubâb
Her biri â ^f âbı ^f oldu bir ^lmâb
- 103- Da%vet için ol şâh-ı %âli- tebâr
Eyledi âlât-ı rezme i%tîbâr
- 105- Cünnetü'l esmâyı berdüş eyledi
Mecmâ'-ı esmâyı serpûş eyledi
- 107- Eyledi teşmîr-i bâzuu himem
%Alemin tes^çirine çekti alem
- 109- Lâ tûbâlû min cihâdi'l müşrikîn
^fasbünallahülle= ni'me'l mu'în
- 111- Eşheb-i i ^fdâme çün oldu süvâr
Girdi meydân-ı gazâyâ şehsüvâr
- 113- Ba' ^lın îmân etdi irsâl-i na%im
Ba' ^lın şirk etdi î fâl-i ce^ç îm
- 115- Nûr-u vechi yaktı şem%-i vahdeti
Sürdi ma^ç v etdi ^lulâm-ı kesreti
- 117- Pertev-endâz oldu şems-i dil-fürûz
^lulmet-âbâd-ı sivâyı etdi rûz
- 119- Ey şefâ'at isteyenler ber-devâm
Sellimü ^ç allü alâ-^çayr'ü-l enâm
- 121- Mâsivâdan eyledi ya'ni %urûc
Zirve-i bâlâyâ etdi pes vü lûc
- 123- Erdi çün ol menzile %âl-i cenâb
Da^ç i yaklaşgil diyü erdi ^ç i ^lâb
- 125- Dâ^ç il oldu ya'ni bezm-i ^ç a ^lrete
Hem cülûs etdi serir-i va^ç dete
- 127- Va ^f olunmaz anlanılmaz ^fâl ile
Anlanursa anlanur bir ^ç âl ile
- 129- Yakdı reng-i hesti envâr-ı ^ç a ^f
Oldu yekrenk %âşı ^f u ma%şû ^f u
%aş ^f
- 131- Bezm-i ünse irdi çün mahbûb-ı zât
Pertev- endâz oldu envâr-ı sıfât
- 133- İştîyâ ^f oldu çün ^ç adden birûn
Eyledim pes vâ ^f il-ı bezm-i derûn
- 135- İsteğin her neyse ^ç â ^fıldur tamâm
Cümle ma ^f ^füdü ^f ile ol şâd-ı kâm
- 137- Lik senden var niyâzım ey ra^ç îm
Yakmaya ümmetlerim nâr-ı ce^ç îm
- 139- Rehnümâ kıl lû ^lfu ^fu ey =ül-celâl
- 92- Döndü fermân ile şems-i tâbnâk
Barmağıyla kıldı mâhî sîne-çâk
- 94- Mu%cizât-ı ^ç azretin en eşheri
Süst eder bu ^ç âme-i çâbükeri
- 96- ^fâ ^fılı ol pâdişâh-ı kâmkâr
İtdi ta^ç t-ı erba%îne çün ^farâr
- 98- Menzil-i ^fullı ^fda ol şâh-ı enâm
İtdi ta'yîn-i vezâ'if ^fub^ç u şâm
- 100- Kâr-ı zâr-ı dinde oldı çar-ı yâr
Çâr-ı erkân otâğ-ı şeh-rî yâr
- 102- Oldu pes evnâdı a ^f âb-ı kibâr
Rab ^l oldu bâr-ı gâh-ı kâr-ı zâr
- 104- Etdi şimşîr-i gazâyâ der miyân
Cevşen-i ^fabr u ^ç ebâtı ^ç ir=ı cân
- 106- Nize-i ^fahhâra el urdu hemân
Lerze-nâk oldu Nerimân-ı zamân
- 108- Pâyine-i cem oldu a ^fhâb-ı kirâm
İstimâletle dedi şâh-ı enâm
- 110- Oldu ebr-i ^ç if ^l i ^ç ayre'l-^ç âfi ^l in
Sâyebân-ı pâdişâh-ı mülk-i dîn
- 112- Da%vet ile çekdi tûğ-ı va^ç deti
Târ ü mâr etdi diyâr-ı şirketi
- 114- Fet^ç ü tes^ç îr oldu çün dâr-ı ^ç ubbân
Sırr-ı va^ç det oldu kesrette %ayân
- 116- Yâ%ni mirât-ı nebiden urdu dem
Âfitâb-ı evc-ı lâhuti-ı ^fdem
- 118- Temşiyet verdi çü ehl-i da%vete
Da%vet olundu cenâb-ı ^ç azrete
- 120- Ce=be ü %aş ^f-ı cüdâ vü %a ^f-ı gül
Sildi na ^fş-ı mâsivâyı cüz ü kül
- 122- Etdi kâf-i kevnî ol %ankâ hemân
Oldu kâf-ı kâbe ^favseyân âşiyân
- 124- Perde-i hestini yaktı ol nidâ
Erdi ev-ednâya ma^ç bûb-u ^ç üdâ
- 126- Eyledi bir vech ile %arz-ı cemâl
K'ânı ta ^fîr edemez ^fil ile ^fâl
- 128- ^fâ ^fılı ol mesned arayı vî ^fâl
Oldu çün pervâne-i şem%-i cemâl
- 130- Câm-ı lebrîz-i vî ^fâli etdi nûş
Daldı ba^ç r-ı va^ç dete oldu ^ç amûş
- 132- Bî ^ç urûf u laf ^l u ^favt oldu ^ç i ^lâb
Ey ^ç abîbim %aşk ^f ile oldun kebâb
- 134- Söyle benden şimdi dil-âhî ^f nedür
Gece gündüz ba'î ^ç -i âhî ^f nedür
- 136- Dedi ey dânen-de-i sırr-ı nihân
İsteğim sensin benim her-dem hemân
- 138- Cürm ile âlûdedürler her zamân
İşleri el ^lâfina kalmış hemân
- 140- Der ^ç abîbim bu mudur benden recâ

- Olalar tâ vâ fıl-ı bezm-i cemâl
141- †âtım için ben seni †al † etmişüm
Anları da sana mül-† â † etmişüm
143- Hep seninçündür zemîn-i âsumân
Hep senindür cümle ins ile cân
145- †â †ırın †oş tut † abibim çekme
gam
Hep seninle ümmeti †çündür
ni%am
147- †il%at-i esmâ-i † üsna-i †üdâ
†âmet-i bâlâsına kıldı %atâ
149- Başına giydi sa%âdet tâcını
Anda tebrik etdi † a † mi%râcını
151- Dedi â†ir ey † abibim sen belî
Bilürem dîdâra doymazsın velî
153- Armağanımdur fâlâten yencîgâh
Oldu çün dâr-ı na%îme şâhîrâh
155- Da%vet vü tebliğim oldukda tamâm
†il serâ-yı ünsime yine †ırâm
157- Ba% †ılar der † â fıl olunca merâm
Vârid oldu onda doksan bin kelâm
159- †ülü † ü esrâr-ı † a †i †at † âlidür
Ma%rifet envâr-ı re%ıs-i mâlidür
161- Hem †arî †ât râh-ı †albe gitmedür
†ıkr ile teh †ib-i meşgûl etmedür
163- Mâ-ha fâl a-† kâm-ı şer'î ol hümâm
Eyledi tebliği bezm-i †â † u %âm
165- Pes † a †i †ât sîrini ol mu%teber
İtdi icmâ ile gâyet mu-†a †âr
167- Siz olun bu †ân- †aha piş-i †adem
Fey †im imdâd etme der dembedem
169- Etdi çün tekmlî da%vet ol hümâm
Mürşîdânı eyledi †âm ma †âm
171- Nebi ol sul †ân-ı ma-† bub u vedûd
Atdı †aydı etdi † †â †a †u'üd
173- Ber-revân-ı pâk-i fa-† r-ı kâinât
Fâti-† a-†ânım %azîzân bi' † fâlâ
175- Ta-†t-ı âlî ba-†t-ı şâhî-i cihân
Pest-i pâyê bir serîri †dır hemân
177- Sal †anat tâcı ayâ şems-i be †â
Mu%teber ce bir ara †-çındur sana
179- †il'at-i şâhî-i zertârîdır râz
Mu-†ta †ar bir cübbe oldu †oş †ırâz
181- Sal †anat çün †ulluğu †dan nâşidür
Pâdişâhlar rav †anı † ferrâşidür
183- †âti †ı bir vechile vasf idemem
%Acz ile terk eyleyüb de gidemem
185- †âti †a şâyeste bir nâm bulamam
Her ne dersem † addi †e tam bulamam
187- Gâh-i %ankâ geh şeh-i 'âlem penâh
†ayret ile gâh derim şems ü mâh
Anları ba-†ş eyledim ben †ür sana
142- Bu nüfûs ile u †ül-ı kâinât
†âti † ile buldular fey †i †ayât
144- Onları nârımdan azad eyledim
Hem vi fâlîm ile dilşâd eyledim
146- Açdı kenz-i † ikmeti dedi † akîm
Al † abibim hep senindür bu na%im
148- İsm-i a% †âm tâcını †ıldı %atâ
Bu †ilâfet tâcîdur dedi sana
150- Mu †te †â-yı † ikmet-i ilm-i ezel
Fey †i ba-†ş oldu kelâm-ı lemyezel
152- Ümmeti † var da%vet eyle zâtıma
Ereler el †âf-ı bî gâyâtıma
154- Bu %ibâdâtı † †amu-ser tâcîdur
Bilki bu mü'minleri † mi%râcîdur
156- Çünki me'mûr oldu ol şeh da%vete
%Avdet etdi yine be=ım-i ke † rete
158- †ülü † ü â †âr-ı şer'at †avlidür
†ülü † ü e †vâr-ı †arikât fi'lidür
160- †âhire oldu şer'at fey †i yâr
Buldu a-† kâm-ı ferâi †i%tibâr
162- Bil † a †i †ât fey †i dosta akmadur
Nâr-ı %aş † ile vücûdu yakmadır
164- †ıkr ü tel †în-i †arî †ât †â † †adur
Hem † a †i †ât fey †i †â † u'ı-† â † †adur
166- Zübde-i a † âbına †ıldı beyân
Dedi siz de edin erbâba %ayân
168- Çünkü vakt ola ire â†ir zamân
Ola esrâr-ı † a †i †ât râygân
170- %Aş † ile cân atdı bezm-i va-† dete
Hemnişin oldu cenâb-ı † a † rete
172- Pâdişâh-ı dü-serây-ı na † † u %ayb
Eyledi †alvetserâyin ta-†t-ı gâyb
174- Ey şâh-ı bâlâ-nişin-ı ta-†t-ı cân
Pâdişâh-ı ta-†tığâh-ı lâ-mekân
176- Ta-†t-ı levlâke'ı %emirü † genc-râz
Zât-ı pâki † eylemişdür ser-firâz
178- †âmet-i bâlâ †a ey şâh-ı kerîm
Râst geldi †il%at-i †ulv-i %a †im
180- Sal †anat mülki senin bir mu-†ta †ar
Mezra%ı †dır ey şâh-ı %âlî nazâr
182- Pâdişâhlar pâdişâhını † temâm
Çâkerikdür cümle-i †â † u %avâm
184- Her ne evce çıksa şehbâz-ı †abâl
Lâne-i ev †âfi †a ermek mu-† âl
186- Gâhice sul †an dedim gâh tâcîdâr
Gâhî deryâ gâh-i dürr-ü şâhûvâr
188- Ey şeb-i † ayret fezâ mehpareşi
Lü †fu † oldu çâresizler çâresi

- 189- Bister-i mi-| netde kaldı zârımız
Lü |fi |fa kalmışdur ancak kârimuz
- 191- Olmuşuz âlûde-i cürm ü |a |kâ
Lü |f edüb bakma |atâya kil |%a |kâ
- 193- |arc edüb sermâyemüz düşdük
fa |îr
|| üret ü ma%nâda sen ol dest-gîr
- 195- Geldi =âtu |ra-| meten-lil |âlemin
Mer-| amet |l ey şefî ül mü=|nibîn
- 197- Ol -| abîbi |f-| ürmetine yâ ilâh
Derd-i |%i |fyâna oluruz çâre-|âh
- 199- Gerçi |uldan oliser sa%oy ü |aleb
Lîk tevî |f| olur a |fa sebep
- 201- Bedre |fa eyle hidâyet şem%i |fi
Buluruz ânî |fla be=| cem%iini
- 203- Eyle yâ rab lâyi |f-| bezm-i vi |âl
Olalım pervâne-i nûr-i cemâl
- 205- Ya'ni dürr-i ta-|t ü tâc-ı a |fiyâ
%Âdl-i em-| âl-i sul |an Mu |f |afa
- 207- Hem nice şehzâdegân eyle na |fîb
|aşre peyveste ola na-|l-i mu-|îb
- 209- |îb |f-| ta |îr eyle tedbîrin -| amîd
Dem-be-dem |l |%adl ü i-|sânî |f
mezîd
- 211- Tu-| fe-i zeyn-i ma |fâm iden edîb
La%li-zâde ola ma-| bûb -ı -| abîb
- 213- Bu idi dilden |alâ-| -i sâni-| â
Bize i-|vân okuya bir fâti-| a
- 215- Âfitâb-ı -| üsnünü |f pervânesi
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- 217- |âk-i pâ-y-i -| a |rete yüz sürmeğe
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- 219- Ârız u mend-i -| abîb-i Ekrem ol
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- 221- Ma%rifetde pişvâ olmak dile
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- 223- Cân ü dilden ger |afî müştâ |sın
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- Bundan sonra Arapça bir kısım gelmektedir.¹³
- 190- |llet-i i |fyânile olduk zebûn
Eyle tedbîr-i şefâ%at sen bugün
- 192- Na |d-i va |ti eyledü |f |arf-ı hevâ
Nefse uyduk |ömrümüzü |ıldı |f hebâ
- 194- Cürm ile gâyet perişân olmuşuz
Sâ%il-i mu-| tâc-ı i-|sân olmuşuz
- 196- Dergâhı |fa düşmüşüz rûy-ı niyâz
Ol şefâ%at eyle her dem çâre-sâz
- 198- Çokdur i-| sâni |f |ganî perverd-gâr
Nefs elinde |ılma bizi |âr ü zâr
- 200- Eyle tevî |f| refî |f râh-ı dan
Nûr u va-| detle münevver ola cân
- 202- Va |la ire bu dil pür iştiyâ |f
Cânı sûzân etmeye nâr-ı firâ |f
- 204- Vâcib oldu zîver-i |atm-i kelâm
Ola da%vet şehinşâh-ı enâm
- 206- Eyle yâ rabbi |avâdi |den emîn
|îl-i |ömrüyle rı |â |fa |l |farîn
- 208- Eyle her kârında tevî |f| refî |f
Nâr-ı gamda ola bed-|âh-ı -| arî |f
- 210- Na |ma bâ%is şey-|i |brâhîmi -| a |f
Ba-| r ü lü |f ü ra-| metine ede gârk
- 212- Okudan u okuyan u dinleyen
Olalar şâyân-ı lü |f-i =|l- minen
- 214- Ey -| abîbi |f |%aşî |f-| dîvânesi
Mevlûd-i pâk-i Resûlullah gel
- 216- |asd idersen nûr-u vechi |f görmeğe
Devlet-i câvide her dem irmeğe
- 218- Geç sivâdan sırr-ı =|âta mahrem ol
Dem be dem e=|kâr ile dil-|urrem ol
- 220- Râh-ı |aş |fa âşinâ olmak dile
Sâlik-i râh-ı |üdâ olmak dile
- 222- Çün |adî |f-i me|f| ari nüh |â |sın
Bu |ıfatla şöhret-i âfâ |sın

¹³ Arapça olduğu için bu kısım orijinal şekliyle metnin sonunda yer almaktadır.

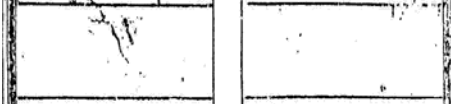

بسمه الفتح ذی الفضل العظیم	انه الفیاض من فیض قدیم
حمد او ذات باکاه اولسون باکاه	کیم وورد سلطان غیب لایزال
ایلدی اول کز خفی سین عیان	ناکه ظاهر اوله استر زینها
فایح کج مطلمم بحر حیرت	میوه با کوره نخل حیرت
سناحه احوال اولور نیک	اوله هر ذمکه اور در مرز
اینیا و مسکین ال کرام	جمله به اهد اوله هر ذم

دیگله ای جوینک ستر خدا	مست عشق اولون نه تلر نوک
خامه عین نما و مرک دکر	لبنه جمعه رعایا سیدل خیر
یعنی اولمن بعض انوار کباد	دینه تخمینی اوله شهر اشعار

حیرت باک مارد ایمنش نزول	کیم او منبک در حصای رسول
بولما من لایزال سیک نظام	حکمت بله بولای عظام
ایمک استر من فقیر حصه دار	عالمنا تاخیر ایله اول کر کار
لیک ناک فیضک ناز ایله اول	کرجه نظم ایمک بنم حیدر کل
ایبارد صکره ایمنی غم خا	بس سنه افند ایکن اول شایان
اولد ایبلد یار دیشار و جها	باعث تقدیم و تاخیری همان
عالم من فیضه در حصه دار	حکمت وزره بو فصل حصه دار
لار کلام اولد مور منبک	چون کلام اولد مور منبک
ایک هم وصفک مقلد و خا	فجسته قلم اولور بهمورد

تا جدار نخت قلم الزل	اول جناب یار دیشاه لمرزل
یعنی دینک ناسون با بول کر	ذاتی فرزند ایله موجود ایکن
بوزمین و استیا قور صدان	بحر و خلد عشقه موج اور

<p>اولمغه كسوز كشتاي ملك بيز حاضر اولد عسكردر ياخورد باينه يوز سورد بوز اول سوز ايلدك تربت ايلدك اي سفر همه لايك اولد خليفه روي ميسر كلك تقوي واقيه بيك حضرت اولد جبريل ميز بد رفاه اولد هدايتله رشا بوريدك حمله اول صليح اره افلاك وغاصد جود صليب عبد الله فيلدي تحكما اولدك كان جوهر فخر نام بلد جمع اولنج ايتدا</p>	<p>يعني سلطان سمون وزمين ايلدك تربت و تخمير جيون جمع اولوب روح و مال برون عون حيله اوشا معتبر جند روح اولد ايشيه روي ممنه دوستك خصوصاً قبله كاهي جند كروي همين ايلدك توفيق حق راهه زاد كلدك نصرله صفحتك علم اسمورتب وزده سبحا احو عالم ناسوا ايزي حوكه شاه دولت و عز و شرفه اوله ما كرد چون ماه جنبه خندا</p>	<p>امرحفه بذل قدرن ايتد بيز ايلدك توحيد انار د ليل ايلدك توحيد افعالي بيان ايلدك توحيد صفاته اهتيا مقتضاي عصر همت ايتد بيز ايتد بيز ميدان عشق لاله زار دار شريكي ايتد بيز روزگار نور توحيد ايله رحمت بولد بيز اولدك اناريله افعاصفا</p>	<p>راه حقه خلق دعوت ايتد بيز ايتدك بعضي با امر حليل بعضيه امر بذل ايتد بيز صرف همت ايلدك بعض كرام حكمت وزره حقه دعوت ايتد بيز هر يري قوسيله ايتد كارزار جلك بيز شمشير عدل ستر بعضي اقوامك هدايت بولد دعوت ايله نور بخش كاتبات</p>
		<p>برزوان انبياء باله ذات فانحه اهلا اوله بعد الصلوات</p>	
		<p>سوز سلطان رسول ميند ايتد ايمله سمير افليم شهود</p>	<p>فالدي چونكه دعوت توحيد ايتد اول منه بالانسان نخت جو</p>

<p>اسْمًا لِلَّهِ رَبِّدِ شَاهِ اَنَا</p>	<p>بَانِي جَمْعِ اَوْلَادِي اصْحَابِكُمْ</p>		
<p>لَا تَبَا لَوْ اَمِنْ جِهَادِ الْمُشْرِكِينَ</p>	<p>حَسْبُنَا اللَّهُ الَّذِي نَعْمُ الْمَعِينُ</p>	<p>اَبْنِي تَحْتِ اَرْبَعِيهٖ جَوْ قَرَارِ</p>	<p>حَاصِلِي اَوْلَادِ شَاهِ كَامَلَارِ</p>
<p>كِرْدِي مِيدَانِ غَرِّ اَشْتِهَارِ</p>	<p>اَوْلَادِي اَبْرَحِيضِ خَيْرِ اَلْفِطْرِ</p>	<p>اَبْنِي عَسَافِنَهٗ كَيْجِ وَحَدِي</p>	<p>عَشْقِي يَلِهٖ جَالِدِ رَدِّ كَوْسِ دَعْوِي</p>
<p>نَارِ مَارِ اَنْدِي دِيَارِ شَرِكِي</p>	<p>دَعْوَتِ اَيْلِهٖ حَلْدِي بِيغِ وَحَدِي</p>	<p>اَبْنِي نَعْيَانِ وَطَائِفِ صَبْحِ وَاَشَا</p>	<p>مَنْزِلِ قَوْلِكَ اَوْلَادِ اَنَا</p>
<p>بَعْضِي سِرِّ اَيْدِي اَبْنِي اَبْنِي</p>	<p>بَعْضِي اِيْمَا اَبْنِي اَبْنِي اَبْنِي</p>	<p>اَبْنِي تَرِيبِ وَنَجْمِي يَادِ</p>	<p>لَا زَمَرِ اَوْلَادِي حَوْنِ مَهْمَا جِهَاتِ</p>
<p>سِرِّ وَحَدِ اَوْلَادِي كَثْرَتِهٖ كَثْمَانِ</p>	<p>فَتْحِ وَشَجَرِ اَوْلَادِي حَوْنِ دَارِ خِيَانِ</p>	<p>جَارِ اَرَاكِنِ اُنَاعِ شَهْرِيَارِ</p>	<p>كَارِ زَرْدِي نِيكَ اَوْلَادِي جَا بَارِ</p>
<p>طَلْتِ اَبَادِ سَوِي اَبْنِي رُوْزِ</p>	<p>تُوْرِ حَمِي اَبْنِي اَبْنِي اَبْنِي</p>	<p>هَرِّي اَصْحَابِكِ اَوْلَادِي لَهْمَانِ</p>	<p>حَوْنِ نُوْرِ اَبْنِي اَبْنِي اَبْنِي</p>
<p>اَفْتَابِ اَوْجِ لَاهُوْتِ قَدَرِ</p>	<p>بِعْنِي مَرَانِ نَيْسِدِ اَوْلَادِي رُوْزِ</p>	<p>رَبْطِ اَوْلَادِي بَارِ كَاهِ كَارِ زَرْدِ</p>	<p>اَوْلَادِي سَنِ اَوْلَادِي اَصْحَابِكَا</p>
<p>رَعَوْتِ اَوْلَادِي جَانِ حَضْرَتِهٖ</p>	<p>بِرُوْزِ اَنْدَارِ اَوْلَادِي شَمْسِ دَلْفَرُوْزِ</p>	<p>اَبْنِي اَلَا تِ رَزْمِهٖ اِعْتِبَارِ</p>	<p>دَعْوَتِ اَبْحُوْ اَوْلَادِي عَا تَابَا</p>
<p>سَلِمُوْ اَصْحَابِ اَوْلَادِي اَوْلَادِي</p>	<p>تَسْنِيْتِ وِرْبِ اَوْلَادِي اَوْلَادِي</p>	<p>جَوْشِنِ صَبْرِ وِتْبَا جَرْجَانِ</p>	<p>اَبْنِي شَمْسِي غَرِّ اَبْنِي رَمِيَا</p>
<p></p>	<p>اَي سَفَاعَتِ سَيْلِزِ بَرِ دَوَامِ</p>	<p>بِمَجْعِ اَسْمَائِي سِرِّ نُوْشِ اَيْلِي</p>	<p>جَنَّةِ اَلْاَسْمَائِي بَرِ دُوْشِ اَيْلِي</p>
<p></p>	<p></p>	<p>لَرَزْمَانِ اَوْلَادِي بَرِيْمَانِ رَمَانِ</p>	<p>نِيْزِهٖ فَهَارِهٖ اَلْاَوْلَادِي هَمَانِ</p>
<p></p>	<p></p>	<p>جَالِكِ تَخْتِيْرِهٖ حَلْدِي عِلْمِ</p>	<p>اَبْنِي نِيْمِيْرِي اَبْنِي هَمِيْمِ</p>

ای حیم غسقله اولد کبار	بحروف و لفظ و صو اولد خطا
ایلدن سن وصل بر درون	استیناف اولد جوحد بیرون
کجه کوند ز باغت هک نلد	سویله بند سهد روح هک نلد
جمله مقصود ایله اولد شادکا	استیک هر نسیه حاصلد تمام
استیک سن سنیم هر دهمان	دیله ای ائتک سرنه مان
یا قیه استله نار چیم	لیک سنک ورنار ای حیم
ایشلی الطاف که فالش	جزم ایله اولده زر زهر زمان
اوله لرنار وصل بر جهان	رقم قبل لطفکی ای ذوالجلال
المری بخش ایله بن خوشکا	دی حیم بومید بندک حیا
البریک سکا ملحق استیم	زایم ایچون سنی خلق استیم
زایک ایله بولد بر فیض جان	بوتوقول ایله عفو کائبات
هت سنیکد جمله است ایله احسان	هت سنیکوند زمین و سما
هم و صل ایله دلنسا ایله	ایلمی نامیدن ارار ایله

بیلد نفس ماسوی جزوکل	جذوه عشق خدا و عقل کل
زر و به بالا به ایند سن لوچ	ماسورن ایله یعنی عروج
اولد قاف قاف قوسین اینسان	ایند کاف کونی اولغناهما
رخیا فال اسکل دیو بر خطا	یزدیون اولغتره عالیخان
ایز ای اوزانایه مجبور خدا	برزه هستی باقد اولندا
هر جلوس ایند سر بر وحد	دلخل اولد یعنی بر حضرتنه
کالی تقیر ایله فرقیل ایله قایل	ایلی بر وجهه عرض جمال
اکلمورسه اکلمور حال ایله	وصف انمار اکلمور قال ایله
اولدیون بر ایندیج جمال	حاصل اول سننداری اصل
اوندی کونک عانسق و معسور	یاقدی رنک هستی اورجو
طالب خیر و خدا اولد حق	چاره لیر یوصا ایندی نوش
بر تواند از اولد نور اصفا	بر ایندی ن زات

خاطرک خوش طوحيتم غم	هبت سبکله ايتکوند نغم	بعضلر دیر حاصل اولنجه مر	وارد اولدی ائدک طقسایک کلا
اچدی کیز حکمتی دیک حکیم	الجیم هبت سبکله دبو نغم	نلئی انا شریعت قولدی	نلئی اطوار طریقت فعلدی
خلفت اسماء حسنی خدا	قامت بالاسنه قیلدی عی	نلئی اسرار حقیقت حالدی	معرفت نوری زایل مالدی
اسم اعظم ناحی قیلدی عطا	بو خلافت ناچلد دینک عی	ظاهرم اولدی شریعت فیض	بولدی احکام فریض اغنا
باشنه کیدی سعادت ناچه	انک تبریک ایتدی عی	هر طریقت راه قلبه کینه د	ذکر ایله تهذیب مشقلا اینه
مقتضای حکمت علم ازل	فیض بخش اولدی کلا لیزل	بیل حقیقت فیضی دونه فیه	نار عشق بله جودی یا فیه د
دیدی ایزای جیم سن بی	بیورم دینداره دو بیز بار	ماحصل احکام شریعتی اول	ایلدک تبلیغ بزم حاصل وعام
امتک وار زعون ایله دایمه	ایر لر الطافی غایب ایما	ذکر و تلقین طریقت خاصه	هم حقیقت فیضی خاصه
ار مغایمدر صلا بچکاه	اولدی چون دارغیمه ساه	سن حقیقت سیرتی اول معتبر	ایلدک احوالیه غایت محض
بو عبادانک قوسبر ناچلد	بلکه بو مؤمنارک معراجلد	زینک اصحابنه قیلدی بی ان	دیدی سزده ایدک از بابا
دعون و تبلیغک اولد فک نما	قیل سزای اسمیه نه خرم	سز اولک بو خانقاهه بیس قله	فیضم ایدر ایتمه زرر مینانه
حونکه مامو اولدی اول سدر	عورت ایتدی نه بزرگ کز نه	حونکه وف اوله ایرم لخر زمان	اوله اسرار حقیقت رایگان
		ایلدک چون تکمیل دعوی اول	مشقلا ایلدک قایم مقام

بعضلر

كَلْدَى ذَانِكَ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ	مَرْحَتِ فَيْلِ أَيْ سَبْعِ الْمَنِينِ	أَيْلَهُ يَارَبِّي حَوَارِدَكَ أَمِينِ	صَوْلُكُمْ بِلَهُ رِضَاكَ فَيْلِ وَرِينِ
دَرْ كَهْلِكَ دَوْمَسُورُ رُوِي نِيَارِ	أُولُ سَفَاعَتِ بِلَهُ هَرُّ جَارِهِ سَارِ	هَمُّ شَهْرَادَكَانِ أَيْلَهُ نَصِيبِ	حَضَمُ مَوْسِنَهُ أَوْلَهُ بَحْلِ
أُولُ جَيْبِكَ حَرْمَتِنَهُ يَارَ أَلَهُ	دَرْ رِعْصِيَا أُولُورُ جَارِهِ جَوَاهِرِ	أَيْلَهُ شَهْرَكَرِنِكَ نَوْفِيكَرِ فَوْ	نَارِ عَمَّكَ أَوْلَهُ بَنُوهُ جَرِيوُ
جَوْ قَدَرِ حَسَانِكَ غَيْرِ وَرَدِ كَارِ	نَفْسُكَ فَيْلَهُ بَرِي خَوَارِدَارِ	لُطْفِ نَفْسِكَ بِلَهُ نَدْبَتِنِ حَمِيدِ	رَمْبَدَهُ فَيْلِ عَدِ وَحَسَا فَرِيدِ
كِرْجَهُ قَوْلِكَ أُولُيسْرِغِي طَلَبِ	لَيْكِ نَوْفِيكَرِ أُولُورُكَ أَسْبِ	نَظْمَهُ بَاعَتِ سَبْعِ أَرْبَعِي	بِحِرْ لُطْفِ وَرَحْمَتِنَهُ أَيْدِ عَرَفِ
أَيْلَهُ نَوْفِيكَرِ رَفِيقِ رَاهِ دَانِ	نُورِ وَحَدَثِهِ مَنُورِ أَوْلَهُ جَانِ	نَخْفَهُ زَيْنِ مَعْلَمِ يَدِ الْإِسْبِ	لَعْلِي زَارَهُ أَوْلَهُ جَوْرِبِ حَسِبِ
بَدْرُ قَهْ أَيْلَهُ هِدَايَتِ شَهْرِكِ	بُولُهُ وَرَنِ أَنْكَلَهُ خَيْرِ جَمْعِي	أَوْفُودَانِ وَهَوْبَانِ وَرَيْكَلِيَا	أَوْلَهُ رَمْسَابِ لُطْفِ زِيرِ الْمَنِ
وَصَلَّهُ أَيْمَهُ بُولِدِ بَرِ شَيْبَانِ	جَانِي سُوْرَانِ ائْتِمَانِ بَارِ فَرِ	بُوَايْدِي رَدْلِكَ صَلَاحِي سَائِحِي	بِيرَهُ إِخْوَانِ أَوْفِيهِ بَرِ فَايْحِي
أَيْلَهُ يَارَبِّ لَا يَفِيقُ بَرِّ وَصَالِ	أَوْلَهُ لَمْ يَرْوَانَهُ نُورِ جَمَالِ	أَيْ جَيْبِكَ عَائِنِقِ دِيُونَهُ سِي	أَيْمُودِيَاكَ رَسُوْلَهُ كَلِّ
وَأَجْبَا أَوْلِكَ زِيُوْرِ خَمِّ كَلِّ	أَوْلَهُ دَعُوْتِ شَهْرِنَسَاهِ أَنْمِ	أَفْنَانِ حَسْبِنِكَ پَرِ فَايْحِي سِي	مُؤَلُّودِيَاكَ رَسُوْلَهُ كَلِّ
يَعْنِي دَرْ رَحْمَتِكَ وَنَابِجِ أَصْفِيَا	أَعْلَى أَمْنَالِ سُلْطَانِ مُصْطَفِيَا	فَصَلِّ ائِدْرُ نُوْرِ جَهْلِكَ كُورِ	رُؤُوسِ الْبَاهِيَدِيكَ شَرْدَمِ رَابِعِي

سُبْحَانَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَةَ بَشْرِكَ	مَوْلَا دِيَارِكَ رَسُولَ اللَّهِ كُلِّ	حَاكِمِي حَضْرَتِهِ بُولُوسُورِكَا
رَبِّ السَّمَاوَاتِ	لِحِمْلِكَ بِمُحَمَّدٍ	رَمَيْلَهُ أَذْكَارِ بَيْلِهِ رَلْفَرُورِ	كَجِ سِيوَادَنْ سِرْدَانَهُ مَحْمُودِ
بِالنَّبِيِّ الْعَذَابِ	سَعْبَانَ شَهْرِيَانِ	مَوْلَا دِيَارِكَ رَسُولَ اللَّهِ كُلِّ	أَرَزُونِدِي حَبِيبِ الْكَرَمِ أَوْلِ
مِنَ الْخَلْقِ مَا حَاشَاكَ	هُوَ صَاحِبُ الْفَرَانِ	يَا أَمِنَةَ بَشْرِكَ	رَاهِ عَشْفَةَ أَمِنَتْنَا أَوْلَقِ رَيْلَهُ
وَسُبْحَانَ عَطَاكَ	يَا أَمِنَةَ بَشْرِكَ	رَمَيْلَهُ أَذْكَارِ بَيْلِهِ رَلْفَرُورِ	مَعْرِفَتَهُ بِسَيِّدِ أَوْلَقِ رَيْلَهُ
رَبِّ السَّمَاوَاتِ	لِحِمْلِكَ بِمُحَمَّدٍ	مَوْلَا دِيَارِكَ رَسُولَ اللَّهِ كُلِّ	جُونِ صَبِيحِي بِمُفْرَحَتِهِ طَارِقِ
هَذَا النَّبِيِّ سُبْحَانَ	رَمَضَانَ الْيَهُودِيَّةِ	بُوصِقَلَهُ شَهْرِيَّةِ إِنْ فَاقِبِيَرِ	جَانِ وَرِدَلَنْ رَضِي مَسْتَانِ
وَرَبِّ عَطَاكَ	يَا أَمِنَةَ بَشْرِكَ	مَوْلَا دِيَارِكَ رَسُولَ اللَّهِ كُلِّ	لَمَّا حَمَلْتِ فِي حَرْبِ
سُبْحَانَ عَطَاكَ	لِحِمْلِكَ بِمُحَمَّدٍ	وَمَا زَيْ مَنِي رَدَا	هَذَا النَّبِيِّ لَدُنْكَ
رَبِّ السَّمَاوَاتِ	سُقُولِ جَالِ سَعْدِكَ	يَا أَمِنَةَ بَشْرِكَ	بِالضُّطِّي سَعْدِ غَلْبِ
هَذَا النَّبِيِّ لَدُنْكَ	وَمَا زَيْ مَنِي رَدَا	سُبْحَانَ عَطَاكَ	وَمَا زَيْ مَنِي نَعْبِ

سُبْحَانَ مَنْ أَعْطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرًا كَ	رَبُّ السَّمَاهُنَا كَ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ
رَبُّ السَّمَاهُنَا كَ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ	وَشَرَّفَكَ بِالْمُصْطَفَى	زُورِ الْقَعْدَةَ جَدًّا لَوْ
وَلَدِ النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ	وَفِي رَيْجِ الْأَوَّلِ	وَحَصَّكَ وَحَمَّا كَ	وَرَبِّكَ عَنكَ عَنِي
لُورِيهِ أَكْسَا كَ	يَا أَمِنَهُ تَامِلِ	سُبْحَانَ مَنْ أَعْطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرًا كَ
سُبْحَانَ مَنْ أَعْطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرًا كَ	رَبُّ السَّمَاهُنَا كَ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ
رَبُّ السَّمَاهُنَا كَ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ	يَا أَمِنَهُ يَا نَحْمُكَ	زُورِ الْجَهَّةِ سَادِّ سَهْرِكَ
مُكَلَّامًا مَدَهُونًا	وَلَدِ النَّبِيِّ مَخُونًا	بَسِيْدٍ وَأَفَا كَ	الَّذِي يَجْمَعُ شَمْلِكَ
وَحَسْبُهُ أَفَا كَ	بِحَبَابِ مَقْبَرُونَا	وَحَصَّ قَلْبِكَ بِالْمُنَا	مَحْرَمِ حُرَابِكَ بَاهُنَا
سُبْحَانَ مَنْ أَعْطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرًا كَ	هَذَا النَّبِيُّ لَدَا كَ	وَمَا تَرَيْنِ مِنْهُ عَفَا
رَبُّ السَّمَاهُنَا كَ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ	سُبْحَانَ مَنْ أَعْطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرًا كَ
رَسُولِ الْعَالَمِينَ	سُبْحَى مُحَمَّدٍ عَنِ يَقِينِ	رَبُّ السَّمَاهُنَا كَ	لِحَمْلِكَ مُحَمَّدٍ
بِقَهْرِهِ أَكْسَا كَ	الضَّارِقِ الْوَعْدِيمِينَ	بِذَلِكَ النَّبِيِّ الْمُفْتَحِ	وَفِي الصَّفْرِ يَا خَيْرِ
سُبْحَانَ مَنْ أَعْطَاكَ	يَا أَمِنَهُ بَشْرًا كَ	وَرَبِّكَ مَوْلَا كَ	مِنْ أَجْلِ شِقِّ الْقَمَرِ

رَبُّ السَّمَاوَاتِ قَدَّجَاءَنَا بِالرَّحْمَةِ لِرَغْمِ مَنْ عَادَكَ وَهُنَّ سُبْحَانَ عَطَاكَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ كَلِمَةً هَذَا النَّبِيُّ الذَّاكِرُ وَهُنَّ سُبْحَانَ عَطَاكَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ اغْفِرْ لِدِينِي الْخَضِرِ وَالْهَامِشِيِّ الذَّاكِرِ سُبْحَانَ مَنْ أَعْطَاكَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ	لِحَمَلِكِ مُحَمَّدٍ هَذَا النَّبِيُّ الْأُمَّةُ نَسْكَ بِفَضْلِ الْجَنَّةِ يَا أَمِنَهُ بَشْرَكَ لِحَمَلِكِ مُحَمَّدٍ صَلُّوا عَلَيَّ نَبِيِّكُمْ وَالِهِ فِي مَدْحِكُمْ يَا أَمِنَهُ بَشْرَكَ لِحَمَلِكِ مُحَمَّدٍ يَا رَبِّ يَا غَفَّارَ بِالسُّدَاتِ الْأَبْرَارِ يَا أَمِنَهُ بَشْرَكَ لِحَمَلِكِ مُحَمَّدٍ
---	--